

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Aquas alijs pro speculo, Gedeoni ac Hispanis, & Galliæ pro judice fuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

benefacere; & diligere eos, qui nos persecuntur, quod ut S.
S. Hieron. in Hieronymus ait fecit David in Saul & Absalom: Stephanus quoq; pro
eund. loc. lapidantibus deprecatus est, & Paulus anathema cupit esse pro persecu-
toribus; saepe tamen etiam delinquentibus necessaria subducit, vt
ex inopia sapere incipient, quos fecit abundantia recalcitrare.

Iob. 12. 15.

Tertullian.
ad Scapulam.
cap. 4.

Quin etiam potentiam suam, ac dominium in creaturas manife-
stat. Nam si continuerit aquas, omnia siccabuntur: & si emiserit eas, sub-
uertent terram. Hic est gladius ille anceps, & vtrinque acutus,
quo potest inimicos ferire, siue neget aquas, siue cumulet. Negat,
vt oremus; cumulat, vt videamus, nos aliquid orando impetra-
uisse. Sic instruimur, auerti à nobis creaturas, quando nos auerti-
musr à Creatore; & fugere pœnam, si nos ad Iudicis clementiam
confugiamus. *Quando non geniculationibus & jejunationibus nostrū
etiam siccitates sunt depulsa* ait Tertullianus. Et Philo scribit, de pri-
ma Aegyptiorum plaga: *Per septem dies, hoc malum durauit, donec
Aegyptijs suppliciter MoySEN inuocantibus, & illo deprecante, Deus mi-
seritus est pereuntium. Is exim, cuius infinita bonitas semper est exorabi-
lis, mutauit sanguinem in aquam dulcem, redditis amni fluentis salubri-
bus, qualia prius fuerunt.* Igitur discrimen, inter suos, & idolorum
cultores, patefecit Dominus, quando Israëlitis aquam dulcem,
Aegyptijs sanguinem propinavit; & plectendo hostem pepulit ad
orationem, cuius vim declarauit, dum Aegyptijs MoySEN, & MoyS
Deum orantibus redonauit aquarum vsum.

X.

Pro. 27. 19.

Virgil. Eclog.
2.

Ouid. lib. 13.
Metamorph.

Idem lib. 3.
Metamorph.
Exod. 15. 19.

Maxime vero sæpè in aquis, velut in speculo, relinxit bono-
rum malorumque, tanquam pulchrorum ac deformium discri-
men. *Quomodo in aquis resplendent vultus prouidentium, sic corda ho-
minum manifesta sunt prudentibus.* Ad ripam stans Minerua, atque
imaginem suam, inflatis buccis tumidam, cernens, tibiam abjecit.
Nec sum adeò informis, nuper me in littore vidi, ait Corydon. Et
apud alium Poetam, ita se ipsum, canit Polyphemus.

*Certe ego me noui, liquidaque in imagine vidi
Nuper aque, placuisse mihi mea forma videnti.*

Nimis longa fabula, quamvis elegans est Narcissi, se ipsum, in aqua
licet exitiosè contemplati. Aegyptijs sanè poterant suam, in san-
guineo flumine, deformitatem agnoscere, atque Israëlitarum
intueri innocentiam eisdem limpidas haurientium. Quos tamen
& ipsos

& ipsos aquæ probauerunt. Idcirco enim ait Dominus : *Probani te apud aquam contradictionis*; cùm aqua deesset, è silice, euocanda. Et, alio tempore, *Dixit Dominus ad Gedeon: Adhuc multus populus est, duc eos ad aquas, & ibi probato illos: & de quo dixerim tibi, ut tecum vadat, ipse perga*te; quem ire prohibuero, reuertatur. Cùmque, descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon: *Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos a eorum: qui autem curuatis genibus biberint, in altera parte erunt. Fuit itaque numerus eorum, qui manu ad os proieciente lambuerant aquas, trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat.* Et ait Dominus ad Gedeon: In trecentis viris, qui lambuerant aquas, liberabo vos, & tradam in manu tua Madian. Omnis autem reliqua multitudo remitteratur in locum suum. Cur autem illos, & non hos elegerit ad pugnandum Devs, non solum causa erat, quod illorum minor fuerit numerus, sed etiam, quia fortior. Siquidem stando lambere aquas, manu ad os projectas, indicium est, hominem non admodum fatigatum aliò festinare; primum autem ac jacentem sorbere aquas, exhaustarum virium, aut pigritiae signum esse solet; adde & intemperantiae; nimis enim audi est rebus cupitis inhiare. Legimus tale itidem iudicium indiciumque miraculo datum, apud Sigibertum. Nam Gallis atque Hispanis de celebratione Paschæ inter se contendentibus, quod Hispani, die 21. Martij, Galli vero 18. Aprilis, illud celebrassent; prodigo luculento detexit Devs, Gallos recte celebraisse. Siquidem fontes, qui in Hispania, Sabbato sancto, ad baptizandum sponte diuinitus repleri consueuerant, An. Christi 573. non in Hispanorum, sed in Francorum Paschate repleti sunt: tanta est abundantia veritatis, ut etiam in aquis scripta persevereret. Cum his veritas facit, aquæ cum veracibus.

Eiusmodi quidem & alia per aquam judicia complura à varijs memorantur; sed afflictæ fide, qualis solet esse Græca. Vnum apponam. *Est juxta Tyana, aqua* (ait Philostratus), *Ioui (ut perhibent) sacrata, quam indigne inextinguisibilem vocant. Fons eius frigidus sane scaturit. ebullit autem non secus atque igne calefactus lebes. Hanc puris & juramenti fidem seruantibus viris aspectu placidam, & gustu dulcem esse perhibent; perjuris vero, & infidis palam aduersatur. Epota namque oculos pedesque ac manus pierantis inuadit; pustulis ac vomicis*

Sigibert.
Au. 573.

Philostrat.
lib. 1. de vit.
Apollonij
Thyanei. 6.4.

XI.